

ת"פ 38853/09/20 - מדינת ישראל נגד פאדי אבו כף (עציר) - ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 38853-09-20 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד רומן זילברמן
נגד	פאדי אבו כף (עציר) - ויעוד חזותי
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד אחמד וותד בשם עו"ד נטור

גזר דין

רקע

1. ביום 11.1.21 ניתנה הכרעת דין, בהתאם להודאת הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון. הנאשם הורשע בעבירות כדלקמן:

פציעה כשעבריון מזוין - עבירה לפי סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הם אחים. כשש שנים עובר למועד האירוע, החליטה המתלוננת לנתק קשר עם משפחתה, לאחר שהכריחו אותה להתחתן בניגוד לרצונה.

בתאריך 9.8.20, בשעות הצהריים, הגיע הנאשם עם רכבו לתחנת אוטובוס בבאר שבע בה ישבה המתלוננת. הנאשם יצא מהרכב כשסכין בידו וביקש מהמתלוננת לבוא עמו באומרו: "בואי איתי לאוטו, אל תצעקי, את עשית לנו פאדיחות".

המתלוננת ניסתה להימלט מהמקום, ואז תקף אותה הנאשם בכך שהכה אותה בראשה באמצעות ידית האחיזה של הסכין. המתלוננת נפלה ארצה וכשניסתה להתרומם, שב והכה אותה הנאשם בצווארה וברגליה באמצעות הסכין.

כתוצאה מהאמור לעיל, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות חתך בירך שמאל שחדר את שכבת השומן עם חשיפה של רקמות חיבור של מדור קדמי בירך, אשר נסגר באמצעות סיכות, והיא נזקקה לאשפוז בבית החולים.

3. במסגרת הסדר הטיעון, עתרו ב"כ הצדדים במשותף להטיל על הנאשם את העונשים הבאים: 21 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר בתיק זה בלבד.

המאשימה תטען כי עונש זה יחול במצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה/ירצה הנאשם בתיקים אחרים;

מאסרים מותנים לשיקול דעת בית המשפט למשך 3 שנים בעבירות אלימות והחזקת סכין; קנס, פיצוי גבוה למתלוננת והתחייבות והכל לשיקול דעת בית המשפט.

כמו כן נקבע, נוכח גילו של הנאשם, כי יוגש תסקיר שירות המבחן ואם לא יעלה בידי שירות המבחן להכין תסקיר בסד הזמנים שנקבע, יוגש בהסכמה תסקיר שהוכן לצורך תיק קודם, ובלבד שלא חלפה שנה מיום הגשתו.

4. בנסיבות אלה, ביום 3.2.21 הוגש תסקיר המבוסס על היכרות עם הנאשם במסגרת מעצרו. כן נמסר, כי חרף מאמץ ניכר, לא עלה בידי שירות המבחן לאתר את המתלוננת.

שירות המבחן סקר את קורותיו של הנאשם מבחינה אישית ומשפחתית וכן התייחס למעורבותו הקודמת בפלילים ולעונשים שיקומיים שהוטלו עליו בעבר והתמדתו במסגרתם.

שירות המבחן התרשם אז מצעיר בעל כוחות, כלים וכישורים לתפקוד תקין ולביסוס עצמי בדרכים נורמטיביות. הנאשם הביע תסכול וכעס על נסיבות מעצרו ועל הסתבכותו בפלילים הקוטעת את חלומותיו. הנאשם אינו רואה עצמו שייך לאוכלוסיית הכלא וחש דאגה וגעגועים לאמו ולאחותו הקטנה.

בבחינת גורמי הסיכון שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את ההשלכות האפשריות להתנהגותו וכי קיים פער בין העבירות אותן מבצע לבין האופן בו הוא מציג את עצמו. עוד הובא בחשבון כי הנאשם מנהל הליכים פליליים בזמן היותו נתון בתנאי פיקוח של שירות המבחן וכשעומד ותלוי כנגדו עונש של מאסר עבודות שירות.

בשקלול כל האמור ולעניין בחינת רמת הסיכון במסגרת תסקיר המעצר - שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד.

שירות המבחן הביע נכונות להגשת תסקיר נוסף, לאחר פגישה עם המתלוננת ופגישה נוספת עם הנאשם אם יתבקש הדבר.

5. ביום 16.2.21 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טענות הצדדים

6. **ב"כ המאשימה** הגישה גיליון הרשעות קודמות [ת/1] וגזר דין מת"פ 60622-03-18 [ת/2] (להלן "התיק האחר").

ב"כ המאשימה עתרה לכבד את הסדר הטיעון וכן הציגה, כי עונש מאסר בעבודות שירות שהוטל על הנאשם בהליך קודם הופקע, והנאשם עתיד להתחיל בריצוי מאסר בפועל בתאריך 22.2.21.

המאשימה עתרה להורות, כי עונש המאסר שיוטל על הנאשם על פי הסדר הטיעון ירוצה במצטבר לכל עונש אחר שהוטל על הנאשם והפנתה לסעיף 51(א)(1) לחוק לפיו ברירת המחדל היא שנאשם שביצע עבירה אחרת בזמן ביצוע עבודות השירות יישא את עונש המאסר בזה אחר זה אלא אם החליט בית המשפט אחרת. כן הפנתה המאשימה **לרע"ב 2112/13 מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר נ' יהודה אוחיון (פורסם במאגרים, 23.6.13)** בעניין זה.

נטען, כי האפשרות לרצות מאסר בעבודות שירות היא פריווילגיה, חלופה מקלה לעונש מאסר בפועל, שעיקרה קידום תכליות שיקום ומניעת חוויה קשה מנאשם הכרוכה בריצוי מאסר בפועל.

ואולם, כאשר הנאשם מבצע עבירה נוספת תוך כדי ביצוע עבודות השירות, הנאשם מועל בהזדמנות שניתנה לו ואין מקום לחפוף את העונשים.

המאשימה הדגישה, שאין קשר בין העבירות השונות שביצע הנאשם וכן עמדה על פער הזמנים בין האירועים.

נטען, כי לנאשם אין עבר פלילי משמעותי, ואין הרשעות קודמות בעבירות אלימות ועל כן הסדר הטיעון סביר לאחר שלקח בחשבון את הנסיבות החמורות של האירוע.

נתבקשה הטלת פיצוי משמעותי.

7. **ב"כ הנאשם** עתר לאמץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים על מנת לחסוך את עדות המתלוננת. נטען, כי הנאשם והמתלוננת צפויים לשוב אל תא משפחתי משותף. יודגש, כי עובדה זו אינה נתמכת כלל בראיות שבפניי או בעובדות כתב האישום והיא מנוגדת לכאורה לעובדות הרקע שבכתב האישום המתוקן.

נטען, כי הנאשם עבר דרך שיקומית משמעותית בהליך הקודם בגינו הוטל עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות. נטען, כי מדובר בעבירות על רקע אחר וללא דימיון בין התיקים ולכן ביקש שלא לבטל במחי יד את הדרך המשמעותית אותה עבר הנאשם ולהטיל את העונש כולו במצטבר.

נטען, כי יש לזקוף לזכות הנאשם היעדר מעורבות קודמת בעבירות אלימות, את גילו הצעיר של הנאשם ואת העובדה שהוא מרצה כעת תקופת מאסר משמעותית לראשונה בחייו.

נטען, כי הנאשם מודה במעשיו ומתחרט עליהם.

ב"כ הנאשם עתר, לאור המצב הכלכלי של המשפחה, להטיל קנס ופיצוי מתונים.

דין והכרעה:

8. הצדדים חלוקים ביניהם בנוגע לרכיב צבירת העונשים בלבד והציגו טענותיהם, לכאן ולכאן.

9. בכל הנוגע לרכיב המאסר המוסכם, מדובר בעונש המצוי בתוך מתחם העונש ההולם, לוקח בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, את הודאתו במיוחס לו ונטילת האחריות ועל כן אכבדו.

10. בשאלה שבמחלוקת בנוגע לחפיפת עונשי המאסר בחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים מובילה למסקנה, כי יש מקום לחפיפה חלקית בלבד, ואף זאת לפנים משורת הדין.

11. אכן, לשון החוק מניחה, כנקודת מוצא, כי עונש מאסר שהוטל על נאשם, לאחר שהופקע מאסר בעבודות שירות, ירוצה במצטבר. זו נקודת המוצא של המחוקק בכל מקרה של הטלת עונש מאסר על אסיר. ואולם, לבית המשפט גם סמכות להורות אחרת.

12. במקרה זה לקחתי בחשבון, מלבד גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה כי הוא מרצה לראשונה בחייו עונש מאסר משמעותי.

כמו כן לקחתי בחשבון, כי אין מדובר בנאשם רצידיביסט החוזר ומבצע עבירות דומות, או על רקע דומה, באופן שמלמד שאין מורא החוק עליו ושהוא אינו נרתע מהליכים פליליים קודמים. אכן, העבירה בה הורשע הנאשם בתיק שלפניי חמורה ונסיבותיה חמורות מאד, אך שיקולים אלה נשקלו על ידי הצדדים במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו והעונש לו עתרו במשותף. בכל הנוגע להפעלה של עונש המאסר בחופף או במצטבר, בית המשפט שוקל שיקולים נוספים או אחרים ובמקרה הזה העובדה שמדובר בעבירה "מסוג אחר" מאפשרת להקל עם הנאשם.

כמו כן לקחתי בחשבון, ולו במעט, את שיקולי שיקומו של הנאשם כעולה מהתסקיר שלפניי המלמד על התרשמות מנאשם שהוא בעל כוחות ושאיפות נורמטיביות, ככלל, אשר הפיק תועלת בעבר מהליכים טיפוליים ואינו רואה עצמו חלק מאוכלוסיית הכלא.

סוף דבר:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 21 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

הנאשם ירצה 4 חודשי מאסר בחופף לעונש מאסר בן 7 חודשים אותו הוא מרצה כעת, כך שבסך הכל ירצה **הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בהתאם לרישומי שב"ס.**

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.9.21. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

ה. הנאשם יתחייב התחייבות כספית בסך 1,000 ₪ שלא לעבור עבירת אלימות וזאת לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו.

ו. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 3,500 ₪ למתלוננת, ע"ת מספר 1.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.4.21 ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט עוד היום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"א, 10 מרץ 2021, במעמד הצדדים.